

Warszawa, dnia *M* luty 2014 r.

KOMENDANT GŁÓWNY POLICJI

L.dz. ER - 504/*14*

KOMENDANT WOJEWÓDZKI POLICJI
/wszyscy/

KOMENDANT STOLECZNY POLICJI

W dniu 24 maja 2011 r. weszły w życie znowelizowane przepisy rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 listopada 2003 r. w *sprawie wysokości grzywien nakładanych w drodze mandatów karnych za wybrane rodzaje wykroczeń*, zaosttrzające odpowiedzialność kierowcy za przewóz osób w liczbie przekraczającej liczbę miejsc określonych w dowodzie rejestracyjnym pojazdu albo wynikających z konstrukcyjnego przeznaczenia pojazdu niepodlegającego rejestracji. Pomimo wprowadzenia tych zmian, w dalszym ciągu ujawniane są przez policjantów, a także nagłaśniane przez media, liczne przypadki poważnych naruszeń w tym obszarze.

Podobne sytuacje mają miejsce w przypadkach naruszeń innych przepisów ruchu drogowego. Jednocześnie, analizy sposobów postępowania i zastosowanych rozstrzygnięć przez policjantów pozwalają na twierdzenie, że nie zawsze są one adekwatne do stopnia zawinienia oraz okoliczności czynu.

Narodowy Program Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego 2013 – 2020, będący wykonaniem rekomendacji dla strategii narodowych w ramach ustanowionej przez ONZ *Dekady Działań na rzecz Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego* oraz *IV Europejskiego Programu BRD*, do priorytetów i kierunków działań zalicza m.in. „(...) *usprawnienie systemu nadzoru nad zachowaniami uczestników ruchu drogowego pod kątem poczucia powszechności kontroli i nieuchronności kary, a także poprzez kształtowanie postaw zachęcających do bezpiecznych zachowań w ruchu drogowym* (...)”¹.

Konsekwencją rażącego i umyślnego naruszenia przepisów ruchu drogowego, skutkującego powstaniem realnego i bezpośredniego zagrożenia dla życia i zdrowia musi być ze strony Policji właściwa reakcja prawno-karna, gdzie kara będzie współmierna do stopnia społecznej szkodliwości czynu, a także zostaną zrealizowane założenia prewencji

¹ filar „Bezpieczny człowiek”; „*Kształtowanie bezpiecznych zachowań uczestników ruchu drogowego*”

indywidualnej i ogólnej. Przy tym, realizacja celów kary nie powinna podlegać ograniczeniom wynikającym z art. 96 § 1 *Kpow*, bowiem postępowanie mandatowe jest tylko jedną z form reakcji na popełnione wykroczenie i żaden przepis *Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia* nie obliuguje funkcjonariusza Policji do jego stosowania. Jest on natomiast obowiązany w ramach opisanych w art. 33 *Kodeksu Wykroczeń* dyrektyw wymiaru kary do uwzględnienia wszystkich przesłanek i okoliczności popełnionego czynu, które przemawiają zarówno na korzyść sprawcy, jak również takich, które powinny wpłynąć na zaostrzenie odpowiedzialności.

Mając powyższe na względzie polecam wdrożyć rozwiązania skutkujące stosowaniem postępowania zwyczajnego w każdym przypadku, kiedy nasuwać się będą uzasadnione wątpliwości, czy grzywna nakładana w postępowaniu mandatowym będzie współmierna do rodzaju i charakteru naruszenia, a w szczególności w przypadku, kiedy w stosunku do sprawcy tego naruszenia będzie istniała możliwość orzeczenia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów.

nadinsp. Marek Działoszyński

Wyk. w 1 egz.
Nad. faxem